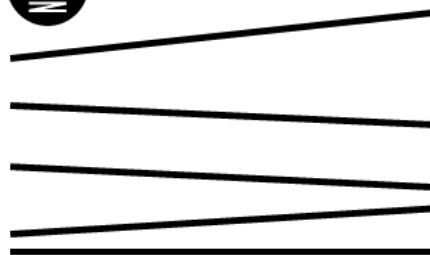

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Malling, Otto.

Religiøse Digte, komponerede for en

Syngestemme med Piano (Orgel) : 3die

Samling : Op. 53. (Forskjellige Forfattere).

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kbh. & Leipz : Wilh. Hansen

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

RELIGIÖSE DIGTE

af
Chr. Richardt
komponerede for
en Syngestemme med Piano (Orgel)
af
Otto Malling.

1ste Samling . Op. 31.
(Chr. Richardt.)

2^{den} Samling . Op. 39.
(Forskjellige Forfattere.)

3de Samling . Op. 53.
(Forskjellige Forfattere.)

Forlæggerens Eiendom for alle Lænde.

KJØBENHAVN & LEIPZIG.
Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

Indhyl dig, Jord, i Sørgeklæder.

(B. S. INGEMANN.)

Andante.

Otto Malling, Op. 53.

p

pp

1. Ind - hyl dig, Jord, i Sør - ge - klæ - der, straal ej, o Sol, paa

pp *pp*

cresc.

Sor - gens Dag, grib, Nat - tens Aand, i di - ne Kjæ - der og Jorden ryst med

cresc.

f

Af - grunds.brag; din sto - re Grav, o Dyb, op - kast, i - dag min Frelser's

f

Hjer - te brast!

p *pp*

2.

Det Hjer-te brast, som Himlens Rige
 Indsluttet dybt i salig Fred,
 Det gjemte den uendelige,
 Den grændseløse Kjærlighed;
 Det Jorden bandt til Himlen fast -
 Min Frelser's store Hjer-te brast!

3.

Sørg. Jord! I Himlens Engle, græder!
 Idag er Verdens Lys udslukt;
 En Gravsang Jord og Himmel kvæder!
 Guds store Søn har Øjet lukket;
 Hans Øjes Lys bandt Mørket fast -
 Alverdens store Øje brast!

4.

I Dødens Skyggers Land jeg bygger,
 Mit Haab, min Frelser gik herfra,
 Mig Verdens Synde-Nat omskygger,
 Det tordner over Golgatha;
 Min Frelser sidste Ord har sagt,
 Hans Aand henfoer, det er fuldbragt.

5.

Paa Dødens Træ han naglet hænger,
 Som bar alt Liv i hellig Haand,
 Hans Dødssuk Verden gjennemtrænger;
 Henfoer dens Liv, henfoer dens Aand?
 Nej haab, min Sjæl, i dybest Nød,
 Bag mørkest Nat er Morgenrød!

Du, som Vejen er og Livet.

(CHR. RICHARDT.)

Moderato.

f (frit i Foredraget.)

1. Du, som Vej-en er og
2. Giv, at dig vi følge

Li - vet, dig, vi har vort Haandslag gi - vet, Je - sus, dig, paa hvem vi tror;
ef - ter, nær de smaa, de sva - ge Kræf - ter, bøj vor Vil - je, smelt vor Trods!

mellem al - le Verdens Røster din er e - ne den, som trø - ster, som trøster, o led os i dit Hyr - de.
Lad dit Navn i Hjertet brændes, saa ved dig vi her maa ken - des, maa ken - des og at du hist maa ken - de

spor! -
os! -

Kast Mørkets Taagedragt, min Aand.

5

Moderato.

(B. S. INGEMANN.)

1. Kast Mørkets Taa-ge.dragt, min Aand, i -
2. Hist skuffer Skinnet In-gen meer, Gud

før dig Lysets Klæ - de, bon, dig Kongers Kon-ge kal - der; vil du blandt de Ud -
Her-ren Tankens Løn - dom seer, han Sandheds Aa-syn kjen - der; ej falske Fromheds

valg - te staa for ham, som Sjæ - le gjen - nemsaa, kast bort, hvad hist bort - fal - der, kast
Pil - grimsdragt, ej Hovmod i sin Pur - purdragt den Kongers Kon-ge blæn - der, den

bort, hvad hist bort - fal - der.
Kongers Kon-ge blæn - der.

3.
Ej borget Uskylds glatte Liin,
Ej Kløgtens Guldvæv, falsk og fiin,
Min Brøst for Herren dølger;
O Herre, kommer fattig Gjest
Til Kjærlighedens Kongefest,
Gid, at din Aand ham følger!

4.
O du, som gav dit Liv for mig,
Indhyl med Kjærlighedens Flig
Min Armods Dødningsklæde.
I Livets Lysdragt, du mig gav,
Før naadig mig fra sprængte Grav
Ind til min Herres Glæde!

6 Verden, o Verden, hvi frister du mig.

(N. F. S. GRUNDTVIG.)

Allegretto.

1. Ver - den, o Ver - den, hvi
 2. Hvad er dit Liv u - den
 3. Hvad er din Fred, u - den
 4. Kær - li - ge Frel - ser, end
 5. Kær - li - ge Frel - ser, du

fri - ster du mig end nu un - der Haa - re - ne hvi - de?
 Rist el - ler Ro, din Lyst u - den Græn - se og Hvi - le?
 Liv el - ler Lyst, for Bla - det, som ej sig kan rø - re?
 kal - der du mig, din Røst og din Trøst er de ret - te;
 ser min At - traæ til hvad der er e - vigt det bed - ste;

Ken - der dig no - gen, han kø - ber ej dig, paa hvem kun en Daa - re mon
 Sej - re du saar, men kun Stri - de op - gro, dit Smil sky - der glo - en - de
 Ø - de og tomt er det verds - li - ge Bryst, naar Stor - men og Stri - den op -
 Ung - dom og Styr - ke for - tryl - ler ej dig, du kal - der de gam - le og
 mel - lem min Sjæl og hvad brat skal for - gaa et svæl - gen - de Dyb du be -

fp *fp*

li - de; du skuf - fed en - hver, som hav - de dig kær, du
 Pi - le; din Glæ - de er Vind, din Glans kun et Skin, og
 hø - re, et ud - tør - ret Hav, en vind - aa - ben Grav! Du
 træt - te; det fal - den - de Løv du kal - der fra Støv og
 fæ - ste, saa Ver - den, jeg ser, mig fri - ster ej mer, men

fp *fp*

p

tid - lig og sil - de dem skuf - fed for vist, og gro - vest til -
 Mag - ten og Æ - ren, du ro - ser dig af, som Skum - met paa
 ved det, o Ver - den, du pri - ser din Fred og gy - ser der -
 fø - rer dit Føl - ge i ly - sen - de Fjed til Liv - og til
 Him - len, jeg haa - ber, mig vor - der saa kær, at Hjer - tet er

cresc. *p*

sidst.
 Hav.
 ved.
 Fred.
 der.

p *pp*

Naar mit Øje, træt af Møje.

Andante.

(BRORSON ved Grundtvig.)

p

rit.

p

1. Naar mit Øje, træt af Møje, vaadt og mørkt af Taa-re-regn, stedt i Vaan-de,
 2. Da jeg sku-er Straale-bu-er hvæl-ve sig til Herrens Hus, Æ-del-ste-ne
 3. Da jeg sku-er di-ne Dru-er, Vin-træ sandt med Livets Frugt! Edens rø-de
 4. Da mit Ø-re faa at hø-re Eng-le-san-ge højt i Sky, det for-nem-mer
 5. Je-sus kære! Til din Æ-re nyn-ner jeg og her min Sang; er end Rø-sten

pp

af Guds Aan-de løf-tes op til Ly-sets Egn, o, hvor kla-rer det da
 sig for-e-ne paa det gamle Tem-pels Grus, mens sig skyder op af
 Ro-ser mø-de mig med pa-ra-di-sisk Lugt, den gør Støvets Aande
 Fol-ke-stem-mer, kla-re-de til Vel-klang ny, saa hver Tunge paa sin
 Fugls i Hø-sten, fat-tig kun paa Fry-de-klang, Kær-lig-hed paa al-le

rit.

brat, saa min Sjæl faar Dag — for Nat!
 Muld Al-tret af det rø-de Guld.
 dræt e-vig frit og him-melsk let.
 Vis lif-lig kvæ-der Lam-mets Pris.
 Savn raader Bod i Je-su Navn!

rit.

Bethanien.

(Af Chorbøker, „Det hellige Land“)
(CHR. RICHARDT.)

9

Andantino.

p

1. Paa O-liebjer gets jæv-ne Skrænt, mod
2. Det ønsker jeg min bed-ste Ven, et
3. Det frelser ej fra Suk og Savn, men

p *pp*

Mid-dags-so-lens Straa-ler vendt, du hænger som en Re-de,
Hjem som hint Be-tha-ni-en, hvor Herren var som hjemme,
bæ-res Alt i Je-su Navn, da er der Fred i Graaden,
som en Re-de; ej
var som hjem-me; der
Fred i Graa-den; og

3

som en Rovfugls-vild og styg, men som en Sva-le-re-de tryg, den Al-le gjer-ne fre-de, den
stænger godt for Døgnets Vind, men vil-lig luk-ker Je-sus ind og lyt-ter til hans Stemme, og
selv om Dø-den is-ne vil, den luk-ker kun et Øj-e til, den luk-ker op for Naa-den, den

mp *p*

Al-le gjer-ne fre-de.
lyt-ter til hans Stem-me.
luk-ker op for Naa-den.

p *pp*

Nazareth.

(Af Choryærket „Det hellige Land“)

(CHR. RICHARDT.)

Allegretto.

pp dolce

1. Mellem dis-se grøn-ne Høj-e vog-ted ham hans Moders Øj - e, vog-ted ham hans
 2. Har han le-get? hvor-for ik-ke! le-get un-der Hyrdens Blik-ke, le-get un-der
 3. Og Ma-ri-as Hjer-te banker, og med un-der - li-ge Tan-ker, og med un-der -

m.s.

Moders Øj - e, traadte hans in Bar - ne - sko; gik med Kvinder - ne til Brønden,
 Hyrdens Blik-ke, teg-net Zi-ons Mur i Sand, og i Fi-gen - træets Skygge
 li-ge Tan-ker staa-r hun hos sin lil - le Søn; So-len sti-ger, Alt er re-de,

rit.

slumred ind ved Bækkens Nynnen, hvor de høje Palmer gro, hvor de høj - e Palmer gro. _____
 lært af Spaaner - ne at bygge Tempel-bu-er med Forstand, Tempel-bu-er med For-stand. _____
 og hun hører Barnet be-de, Ham, som er Al-verdens Bøn, ham, som er Al-verdens Bøn. _____

mp *pp dolce* *dim.* *ppp*

